

בבית המשפט העליון בשבתו כבג"צ

בג"צ 5973/92

בענין:

סוכחי ענאבתאוו' ואח'

ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל ו/או עו"ד אנדרה רוזנטל ו/או עו"ד אביגדור פלדמן
שכתובתם לקבלת מסמכי בית דין אצל עו"ד אביגדור פלדמן רחי הנביאים 26 ת"א
64071 טל: 03-5289716 פקס: 03-5251305

נגד:

שר הביטחון ואח'

ע"י ב"כ היועץ המשפטי לממשלה

תגובת העותרים ל"השלמות עובדתיות מטעם המשיבים"

1. ביום 25.1.93 בשעות אחר הצהריים הגיע לידי ב"כ העותרים השלמות
עובדתיות מטעם המשיבים, ולהלן תגובת העותרים.

פגישות של מגורשים ובאי כוחם

2. המשיבים מציעים לבאי כוח העותרים להיפגש עם מגורשים באזור מעבר
זומריא, במתקן שיועד והוכשר לכך. מעבר זומריא נמצא בקצה רצועת
הביטחון, באזור שהוא מחוץ לתחומי מדינת ישראל, וריבונותה. אכן קיימת
באזור זה נוכחות של כוחות צה"ל, יחד עם זאת, אין בכוחם של המשיבים
להבטיח באופן מלא את שלומם של פרקליטי המגורשים, האזור מועד לפורענות
מסוג מטעני צד, ירי ופעילות צבאית של כוחות צבא דרום לבנון, אירגוני
מחבלים וקבוצות מיליציה מסוגים שונים.

3. לא יעלה על הדעת כי פרקליט המבקש למלא חובתו ללקוחו יחוייב לשים נפשו בכפו, ולצאת לאזור מלחמה ומעשי איבה, והכל משום שהמשיבים מסרבים מטעמים שכבר עבר עליהם הכלח, להתיר למגורשים להופיע בעצמם לפני ועדות הערר.

4. במה הדברים אמורים, שהתכלית שפורטה בתצהיר התשובה לגירוש המהיר ולמניעת הופעתם של המגורשים בפני ועדות הערר היתה להשיג תוצאה של גירוש מידי שאיננו מתעכב בשל עררים והליכים משפטיים (תכלית שלדעת העותרים היתה פטולה מלכתחילה לחלוטין). תכלית זו כבר סוכלה לחלוטין, ומניעת הופעת המגורשים בפני ועדות הערר מהוה עתה עמידה עיקשת על עיקרון שאיבד את תוכנו וצידוקו.

תוקפו של הצו בדבר גירוש זמני (הוראת שעה)

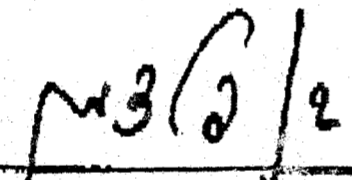
5. לשון המשיבים בדבר תחימת תוקפו של הצו בדבר גירוש זמני לתקופה שלא תעלה על שישה חודשים סתומה, ולדעת העותרים אין המשיבים יורדים לעומק דעתם שלהם. העותרים מבקשים להעמיד דברים על דיוקם. למיטב הבנת העותרים, ביטול הצו בדבר גירוש זמני לאחר שישה חודשים, גורם לתוצאה הכרחית וחד משמעית של ביטול צווי הגירוש האינדיוידואליים יחד עם עמו. ראה בעניין זה סעיף 23 לחוק הפרשנות, תשמ"א - 1981, הקובע: "משבוטל חיקוק בטלים עימו התקנות והמינויים שנעשו מכוחו". הוראה דומה קבועה בצו בדבר פרשנות החל בשטחים המוחזקים. לשון החוק ורוחו מתייבים שצווי הגירוש האינדיוידואליים יעמדו בתוקפם כל עוד עומד בתוקפו הצו שמכוחו הוצאו. צו שבוטל איננו יכול להכשיר פעולה של גירוש המתמשכת אל מעבר לתקופת חייו של הצו. משהגיעו המשיבים למסקנה כי ראוי להעביר מן העולם בתוך 6 חודשים את הצו המסמך, הרי שפירותיו של הצו פוקעים יחד עימו, וראה גם בג"צ 2994/90 ח"כ אברהם פורז נגד ממשלת ישראל ואח' פד"י מד(317) 3 בעמ' 323, סעיף 10 לפסק דינו של כבי השופט שי' לוין.

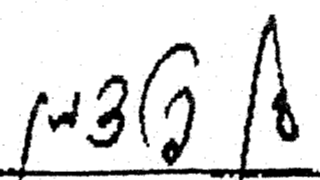
6. יתרה על זאת. לטענת המשיבים, הגירוש בוצע על רקע מצב עובדתי של נסיבות ואירועים חמורים במיוחד שהצדיקו הן את הוצאת הצו המסמך, והן

את צווי הגירוש האינדיוידואליים. אם מוסכם על המשיבים כי הרקע העובדתי שהצדיק הוצאת הצו יעלם לאחר שישה חודשים, משמעות הדבר שגם ההצדקה לגירוש האינדיוידואלי תיעלם עימו.

7. מנוסח כתב התשובה לא מתבהר שאכן המשיבים מודעים כראוי למשמעות המשפטית של הגבלת משך הצו בדבר גירוש זמני לשישה חודשים. אין בלב העותרים ספק שעתה שמשמעות זו מובהרת למשיבים, הרי מבינים הם מעצמם שהגירוש חסר כל ערך, אפילו מבחינת השקפת העולם של המשיבים אין בו כל תכלית בטחונית, אלא הוא פעולה ראוותנית גרידא, ולשוא הוטרדו המדינה, בית משפט נכבד זה והעותרים.

8. יתר פרקי התשובה, בכבוד הראוי, אינם נותנים תשובות הולמות לספקות שהועלו בטיעוני העותרים, ולמיטב יש בהן הסבר מאוחר ומאולץ לפגמים כבדים וחסרי תיקון שדבקו בהליך הגירוש בכל שלביו ומימדיו העובדתיים והמשפטיים כפי שפירטו העותרים בטיעוניהם בפני בית משפט נכבד זה.

עו"ד לאה צמל

עו"ד אנדרה רוזנטל

עו"ד אביגדור פלדמן